

måned bruger alle sine ressourcer på at føre smædekampagne mod Venstre, for taber socialdemokraterne magten, og Venstre indfører borgernes frie valg, så dør bevægelsen. Så vil ingen længere finde sig i det socialdemokratiske tvangssystem.

Det vigtigste i folkestyret er borgernes ret til frie valg, men også retten til at stemme med fødderne mellem valgene, og her er forskellen markant. I Venstre vil vi ikke affinde os med, at borgere, der er visiteret til behandling på et sygehus, skal stå på en venteliste, hvis det er muligt at få behandling på et andet sygehus offentligt eller privat. Pengene skal følge patienten.

Venstre har foreslået det. Socialdemokraterne har forhindret det. Venstre ønsker at give 1,5 mia. kr. mere til sygehusene i forbindelse med afskaffelse af ventelister og indførelse af frit valg. Venstre har foreslået det. Socialdemokraterne har forhindret det. For socialdemokraterne er det stadig vigtigere at bekæmpe det frie sygehusvalg end at bekæmpe ventelister.

Venstre ønsker respekt også for ældre. Derfor skal pensionister have retten til selv at vælge plejehjem, og pengene skal følge til det valgte plejehjem. Venstre har foreslået det. Socialdemokraterne har forhindret det. Venstre ønsker, at ældre selv skal kunne vælge leverandør af hjemmehjælp. Venstre har foreslået det. Socialdemokraterne har forhindret det. Venstre ønsker større frihed for børnefamilierne i valg af pasningsordning. Venstre har foreslået det. Socialdemokraterne har forhindret det.

Socialdemokraterne forhindrer konsekvent, at den lille mand, den almindelige lønmodtager får samme valgmulighed som den velhavende. I Venstre vil vi sikre, at det ikke er pengepungens størrelse, der forhindrer reel valgmulighed.

Men nye tider er på vej. Socialdemokraterne siger nu: Mennesker først. Det lyder rigtigt, for det siger vi i Venstre. Det har vi altid sagt og kæmpet for. Men Socialdemokratiet har en efter-sætning, der hedder: Efter bevægelsen. Altså: Mennesker først, men efter bevægelsen eller systemet.

Vi ser det på reaktionen på vores forslag om forlænget barselorlov. Vi ønsker at give frihed til børnefamilien, så den kan indrette sig, som den selv vil. Socialdemokraterne ønsker, at de tilbud, der gives, skal gå over systemet. Skal der være nye tilbud, skal de styres af systemet.

Socialdemokrater har kun hån tilovers for løsning af almindelige menneskers problemer. Den socialdemokratiske kommentar til forslaget om

længere barselorlov til børnefamilierne var jo – vi kunne se den i Politiken den 11. maj – »det største bluffnummer i nyere tid«. Hvilken kommentar. Det må bero på socialdemokraternes opfattelse af værdien af socialdemokratiske løfter.

Vi ønsker ærlighed i politik, hvor danske vælgere kan opleve, at det, politikerne lover, gennemføres.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg har noteret 12 op, der ønsker korte bemærkninger. Jeg nævner lige navnene først: Hr. Villy Søvnald, hr. Aage Frandsen, hr. Thomas Adelskov, hr. Henrik Sass Larsen, hr. Frank Aaen, fru Karen J. Klint, hr. Bjarne Laustsen, fru Pernille Blach Hansen, hr. Jørn Pedersen, hr. Klaus Hækkerup, fru Margrete Auken og hr. Jens Peter Verner, og nu er der to mere, vi har fået noteret ned der.

Og vi tager så tre korte bemærkninger, og de første er hr. Villy Søvnald, hr. Aage Frandsen og hr. Thomas Adelskov.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Venstre tumler meget rundt i de her dage i forsøget på at fremstå som et socialt parti. Jeg er selv i tvivl om, hvor hårdt man skal angribe Venstre for det, for man ved jo, at al begyndelse er svær, og det er jo klart, at et parti med Venstres sociale tradition må have oplagte vanskeligheder, når det skal forsøge at dæmme et socialt område ind. Jeg tænker på barselforslaget.

Jeg skal i øvrigt sige, at Venstres og De Konservernes forslag bliver fremsat i dag, hvis formanden når at læse det op på et tidspunkt, af SF. Vi gør det af tre indlysende grunde:

Den ene er for sådan at give Venstres forslag mæle, kan man sige.

Den anden er, at Venstre jo skifter standpunkt. Vi har prøvet at lede efter en linje, og det tætteste, vi kan komme på en linje, er, at i lige måneder afviser Venstre forslaget, mens det støtter det i ulige måneder, og da vi nu er i en ulige måned, har vi så valgt at tage det frem nu.

Den tredje er det der dramatiske opgør, der er mellem hr. Anders Fogh og hr. Jens Vibjerg om Venstres linje. Det ser ud til i øjeblikket, at hr. Anders Fogh har overtaget, men vi kan jo ikke vide, om det holder. Når trykket nu kommer fra Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Industri imod forslaget, vil hr. Anders Fogh så være i stand til at stå fast mod hr. Vibjergs pres? Det er vi i tvivl om.